

MYŠLENKY NA MĚSÍC LEDEN

BENEDIKT XVI.

BENEDIKTOVO EVANGELIUM

Vydalo nakladatelství Paulínky 2014

1. Boží vůle nám dává křídla, abychom mohli vzlétnout do výšin, a tak se mohli společně s Marií odvážit otevřít Bohu bránu vlastního života i my.
2. Když slavíme eucharistii, nacházíme se v Betlémě, v „domě chleba“. Kristus se nám daruje a tím nám daruje i svůj pokoj.
3. Poselství Vánoc nám pomáhá rozpoznat temnotu uzavřeného světa. Toto poselství nám zároveň říká, že Bůh se nenechává zavřít venku. Nachází prostor a vchází třeba i do chléva.
4. Kristus nerekonstruuje jen tak nějaký dům. On přišel, aby stvoření, vesmíru znovu navrátil jeho krásu a důstojnost. Právě toto začíná o Vánocích. Vánoce jsou svátkem obnovy stvoření.
5. Tam, kde se činí Boží vůle, tam se již nachází nebe.
6. Ať už jsme pastýři nebo mudrci, světlo a andělovo poselství nás volají, abychom se vydali na cestu a opustili uzavřenost vlastních tužeb a zájmů, vyšli vstříc Pánu a klaněli se mu.
7. Bůh od nás není daleko, nezůstává neznámý, neskrývá se v hádance jako potenciální nebezpečí. Bůh je nám nablízku, je nám tak blízko, že se stává dítětem a my můžeme tomuto Bohu tykat.
8. Ježíš nepovolal své učedníky proto, že již byli svatí, úplní, dokonalí, ale proto, aby se svatými stali, aby se nechali přetvořit a takto oni sami proměnili celé dějiny. To platí i pro nás, stejně tak jako pro všechny křesťany.
9. Radost je potřeba někomu sdělit. O radost se můžeme dělit velmi prostě: úsměvem, dobrým skutkem, drobnou pomocí, odpuštěním. Nesme tuto radost a darovaná radost se k nám navrátí zpět.
10. V okamžiku hlubokého utrpení, nejzazšího osamocení, spojeného s umíráním a smrtí, nás žádné pojištění ochránit nemůže. V takových chvílích platí jediné pojištění – to, jež přichází od Pána, jenž i nám říká: „Neboj se, já jsem stále s tebou.“
11. Maria nás zve, abychom i my pronesli své „ano“, jež se zdá leckdy příliš těžké. Jsme pokoušeni dávat přednost vlastní vůli.
12. Bůh hledá lidi, aby nesli jeho pokoj a dělili se o něj. Prosme ho, aby naše srdce nenašel uzavřené.

13. Čím více prožíváme v kontaktu s Ježíšem skutečnost našeho křtu, tím více se nad námi otevírá nebe.
14. Člověk nemůže mít Boha za Otce, nemá-li zároveň církev za matku.
15. Pokud se jako Boží děti stáváme také bratry a sestrami, můžeme našeho nebeského Otce oslovit „Otče náš“. Tato modlitba vždy předpokládá „my“, jímž se označuje Boží rodina.
16. Pán nás bere za ruku, pozvedá nás a uzdravuje. Činí tak po celá staletí. Bere nás za ruku ve svátostech, uzdravuje nás z horečky našich vášní a hříchů absolucí ve svátosti smíření.
17. Tam, kde Bůh není, tam se nedostává úcty ani člověku. Pouze pokud Boží krása září na tváři člověka, člověk coby Boží obraz je chráněn ve své důstojnosti, kterou pak nikdo nemůže poškodit.
18. Jedině přichází-li nejprve slovo Boží a člověk se smíří s Bohem, i hmotné věci mohou začít fungovat dobře.
19. S Kristem se nemožné stává možným. S jeho pomocí, a jedině s jeho pomocí se můžeme stát dokonalými, jako je dokonalý nebeský Otec.
20. Církev je jako Kristus a společně s Kristem povolána a poslána založit království života a vyhánět vládu smrti, aby ve světě triumfoval Boží život.
21. Syn Boží se stal pokrmem pro svůj lid. Potřebujeme tento chléb, abychom zvládali překážky a únavu spojenou s putováním k zaslíbené zemi.
22. Účast na nedělním slavení eucharistie je radost, jež nám dodává sílu k cestě, kterou máme každý týden před sebou.
23. Vyznáváme toho Boha, který se násilí postavil svým vlastním utrpením, který zlu a jeho moci staví hranice svým milosrdenstvím, jímž je překonává. K tomuto Bohu obracíme svou prosbu, aby byl uprostřed nás.
24. Betlémskou hvězdu viděli všichni, ne všichni však pochopili její smysl. Stejně tak se náš Pán a Spasitel narodil pro všechny, ale ne všichni jej přijali.
25. Každý dostal svůj osobní úkol a pro každého je připraven určitý způsob následování.
26. Abyste mohli objevit životní projekt, který vás může přivést k plnému štěstí, začněte naslouchat Bohu, jenž má svůj záměr plný lásky pro každého z vás.
27. Jedině Boží odpuštění a jeho láska, přijatá otevřeným a upřímným srdcem, dávají sílu vzepřít se zlu.
28. Pouze ten, kdo miluje, nalézá život.
29. Veškeré poznání celého světa nám neprospěje, nenaučíme-li se žít, nepochopíme-li, na čem v životě doopravdy záleží.
30. Bůh miluje každého z nás a neztrácí odvahu ani tváří v tvář našemu odmítnutí.
31. Bůh nás stvořil, abychom byli s ním, a to navždy. Tato perspektiva vám pomůže, abyste dokázali nalézat smysl vašich rozhodnutí a dávat svému životu opravdovou kvalitu.

Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.